

درس شانزدهم-اسب طلایی

احسان و حمید، در همسایگی هم زندگی می‌کنند. روزی احسان دوچرخه‌اش را دو روز به حمید امانت داد. وقتی مادر حمید متوجه این قضیه شد به حمید گفت: «این دوچرخه امانت مردم است. باید از آن درست استفاده کنی. اگر دوچرخه‌ی احسان را خراب کنی، باید خسارتش را بدهی.»

حمید، دوستانش را صدا کرد تا با آن‌ها بازی کند. او می‌خواست دوچرخه‌ی احسان را به آن‌ها هم بدهد تا سوار شوند. دوستش از حمید پرسید: «از صاحب دوچرخه اجازه گرفته‌ای تا آن را به دیگران هم بدهی؟ چون تو صاحبش نیستی. اگر احسان اجازه ندهد، نمی‌توانی آن را به شخص دیگری بدهی.»

خداوند در قرآن می‌فرماید:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾

خدا فرمان می‌دهد که امانت‌ها را به صاحبانش باز گردانید.

سوره‌ی

نساء، آیه‌ی 58

ما برای این‌که به این آیه‌ی شریف عمل کنیم، باید کارهای زیر را انجام بدهیم:

1- امانت را به موقع به صاحبش باز گردانیم. 2- امانتی را که در دست ماست، به شخص دیگری ندهیم. 3- از امانت درست استفاده کنیم و به آن آسیب نرسانیم. 4- اگر به وسیله‌ای که امانت دیگران است ضرری برسانیم، باید خسارت آن را بدهیم.

اگر بخواهیم حرفی را از کسی نقل کنیم، باید بدانیم که آن حرف نزد ما امانت است. پس اگر به طور دقیق و صحیح آن را منتقل نکنیم، امانت‌دار خوبی نبوده‌ایم. ضرب‌المثل یک کلاغ و چهل کلاغ شامل حال کسانی می‌شود که در نقل حرف، امانت‌دار خوبی نبوده‌اند.

*****